

IX. évfolyam, 7. szám

2011 július-augusztus

Hol van az öröm forrása?

Lelke mélyén az ember el nem múló öröme vágyik. Amikor ennek forrását keresi, Valakire talál. Ha ez a Valaki ember, akkor valamiért rendszerint csalódik. Ha tovább keres, Krisztusra találhat, mint Szent Pál, és sokan mások.

Ajándék! Annyira szép ez a gondolat: minden, ami van a Földön, minden Isten ajándéka. A szép kék ég, a két kezünk, az élet maga, minden - minden Isten ajándéka.

Olyan jó ezzel a hittel nézni a körülöttünk lévő dolgokat, személyeket, mindent. Végül is, lehetne fekete és fehér a világunk, mint a régi televíziókban, akkoriban úgy is megértettük a filmeket. De milyen szép, hogy Isten irántunk való túlaradó szeretetében, megajándékozott a színek világával.

És gondoltál az ízekre? Végül is lehetne csupán két - háromféle íz: -"saláta és retek, osszátok be!" - mondhatta volna az Isten. Ha te elmész valahova látogatóba, és ott hatfogásos ebéddel várnak, az egyet jelent azzal, hogy fontos vagy nekik, szeretnek téged. A mi Urunk Istenünk, hányféle gyümölccsel, zöldséggel, ízzel fogadott születésedkor? Nincs az autónál vaníliás meg kakaós üzemanyag, egyetlen fajta üzemanyag van, és az autó milyen jól megvan vele! Túlaradó szeretetében elhalmoz a Teremtőnk ajándékaival, azt akarja, hogy jól érezzük magunkat ezen a földön. Maga a lét is ajándékszeretetből!

Aztán ott vagy te magad: Csodáld meg a kezedet, ahogy fogsz, vagy simogatsz, ahogy kenyeret szelsz, írsz, vagy keményen dolgozol. Kezed, Isten szép ajándéka. A lábad, melyen jársz, szaladsz, futballozol, és úszni is tudsz vele, ajándék, ingyen kaptad. A szíved! Egyik gyermekemnek születési rendellenessége volt az egyik szívbillentyűjével. A sikeres műtét két és félmillió forintba került. Az én szívem, mind a négy billentyű, szépen csendben dolgozik negyvenhét éve, csak a négy billentyű tíz millió forint. Ajándék, semmit sem adtam érte.

Olyan jó dolog azt tudni, hogy amikor még meg sem születél, akkor Isten kiválasztott egy lányt vagy egy fiút, és elkezdte formálni, alakítani, szépíteni, hogy neked adja, ajándékba. Igazából Isten teremthette volna valamennyiünket ugyanarra a kaptafára. Vagy csinálhatott volna 2-4 kaptafát: egy szőkét, egy barnát, egy feketét. Minek komplikálni? De minden ember más. Mindenki a maga módján egyetlen, és csodaszép. Isten így látta jónak, nagylelkűségében, legyen áldott az Ő jósága. A bőség gazdagsága.

/ Csaba testvér /

HÍREK-ESEMÉNYEK

Templom búcsú

„Szeretlek téged, Uram!” Atanáz Püspök atya jelmondatának fénye ragyogta be Egyházközségünket is 2011.06.25-26-án templomunk felszentelésének 6. évfordulóján.

Az adományozók nagylelkűségének köszönhetően elkészült ikonosztáznak és befejeződött a kerítésépítés. Bemutatásukkal, az ügyes kezek vásárával, majd püspöki vecsernyével vette kezdetét ünnepünk.

A vecsernyét követően részt vettünk az Úrnapi körmeneten, mely a római katolikus templom elől indult, s a görögkatolikus templomnál ért véget, amelyen Atanáz püspök atya is beszédet mondott.

Mire a görögkatolikus templomunkhoz értünk megérkezett esti beszélgetésünk vendége, Süveges Gergő a Magyar Televízió munkatársa, aki Összhang címmel nagy sikerű előadást tartott a hitről, családról és a hivatásról. A napot Akatisztosz zárta, Szent Péter tiszteletére.

Vasárnap Istentől áldott szép időben 11.00 órakor kezdődött az Ünnepi Szent Liturgia. Templomunk zsúfolásig megtelt, mindenki fontosnak érezte, közlőről, s távolról jövők egyaránt, hogy hálát adjanak Istennek jótéteményeiért. A Szent Liturgiát Dr. Keresztes Szilárd, érdemes püspök atya vezette. Szentbeszédében megemlékezett II. János Pál Pápáról, s méltatta XVI. Benedek Pápa érdemeit. Felszentelte a templom ikonjait, majd a körmenet végeztével a templomkerítést is megáldotta. Az agapé süteményei mellett még sokáig beszélgettünk, s közben az ügyes kezek vásárára készített adományok is rendre elfogytak.

Hálát adunk Urunknak és Istenünknek, hogy ezt a napot megérhettük!

Barta József

Imádság:

Adj nekem, Uram
buzgalmat – téged keresni,
bölcsességet – téged követni
lelket – téged ismerni,
tekintetet – téged látni,
életet – mely néked tetszik,
kitartást a végsőig,
és boldog véget!

Gaston Phébus gróf imája

Gyógynövény és virágszentelés volt Keresztelő Szent János születésének ünnepén

A keleti egyházban még sok helyen ma is él az ősi népszokás. A Liturgia elvégzése után a templomkertben kétoldalt sorban állnak a hívek, maguk előtt tartják a gyógynövény csokrokat. A csokorban szalaggal összefogva mindenfajta gyógynövényvan: fehérüröm, fodormenta, Szent János tüze, kamilla, cickafark, ezerjófű, kukoricalevél, búza, árpa kalász stb. A szokásos kezdet után a pap megtömjénezi a virágokat, majd könyörgést végez, amelyben áldást kér, hogy a megszentelt gyógynövények a betegség és minden rossz ártalma ellen hathatós gyógyszerül szolgáljanak. „Te, aki kimondhatatlan kegyességed folytán úgy rendelkezél, hogy a növények ne csak az állatok táplálására szolgáljanak, hanem a beteg test gyógyítására is...”

Az áldás végén a pap szentelt vízzel hinti meg a virágokat. A szentelt fűvek és virágok korábbi nagy súlya az embergyógyításban visszaszorult (Általános az egészségügyi ellátás), már szinte minimális. A Teremtő a természettel jól működő eszközt adott az ember kezébe. Ezek a növények Isten eszközei, az élet jelképei. Mennyit dacol egy kis virág a viharral szemben! A mai embert is mennyi vihar éri. Istenbe kell kapaszkodni és hinni, hogy amint a vihar megerősíti a fák és növények gyökereit, úgy minket is megerősít az élet vihara, hogy edzettebbek legyünk.

A gyógynövények virágzási ideje Keresztelő Szent János születésének idejével esik egybe. A vallásos gondolkozás rögtön megtalálta a párhuzamot, ami az emberiséggel egyidős, és így teremtett belőle vallási hagyományt.

„Áldd meg Uram Szent János közbenjárására mindazokat, akik ezeket maguknál tartják... ahová vitetnek, oda egészséget árasszanak”, és legyen bátorságunk minden kísértés és gonoszság közepette az élethez.

Pacsai János parókus

Konkoly!?

*Akorod-e, hogy elmenjünk és
kiszedjük belőle a konkolyt?
Máté 13, 28*

A vasárnapi evangéliumban, a mi Urunk Jézus Krisztus arról beszélt, hogy a szántóvető elment és jó magot hintett a földbe, de éjjel a gonosz is eljött és elhintette ő is a maga "konkolyát", a gyomot, a burjánt. Jézus nem akar bennünket félrevezetni, nem azt mondja, hogy csodálatos, fenékgig tejföl ez a világ, hanem kimondja, - mit mindnyájan amúgy is tapasztalunk naponta, - szép világunkat a problémák, bajok, gondok, bűnök csúfítják el. Így igaz, látjuk, érezzük lépten-nyomon, a kisebb-nagyobb problémákat a társaink életében, a visszásságokat környezetünkben, a hibákat, tévedéseket az élet minden területén és sajnos érezzük annak sokszor lehúzó, fojtogató terhét is.

A példabeszédet hallgató tanítványok megkérdezik Jézust, hogy nekimenjenek-e a konkolynak, kitépjék-e a rosszat az értékes búzatáblából? Mit tegyenek az Isten drága világát elrútító "konkollyal"? Jézus válasza engem is megdöbbsentett. Arra kéri az övéit, hogy ne küzdjenek, harcoljanak a "konkollyal", a búzatáblát elcsúfító gyomokkal, hanem bízzák azt az aratókra, az utolsó ítéletre.

Újból elővettem a szentírást és elkezdtem olvasgatni! Döbbsenten láttam, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus nem csak kér bennünket, hogy ne csatározzunk, harcoljunk a körülöttünk lévő rosszal és mocsokkal, hanem ő maga is ezen az úton jár. Képzeld el, hogy oly sok adventi várakozás után, amikor a mennyek országában híre kelt, hogy Isten emberré lesz, az angyalok biztos, hogy izgalommal várták az emberré lett Isten első szavait. Kíváncsiak lehettek, hogy vajon Isten hogy fogja elítélni, számon kérni, rendre utasítani az emberiséget, a nemzeteket. És akkor elérkezik karácsony, emberré lesz az Isten, és mind kisgyerek szelíden rámosolyog édesanyjára, meg Józsefre, a pásztorokra, a napkeleti bölcsekre, és nincs egyetlen számonkérés, még egy kis ejnye-bejnye sem. Egyszerűen nem foglalkozik a "konkollyal", nem ítéli el a rabszolgatartást, a háborúkat, az akkori kor megannyi szörnyű, fertelmes "konkolyát". Csendesen éli a maga egyszerű, természethez közeli, szorgalmas, kézműves napjait szülőföldjén, szerető családjá körében. Nyilvános fellépése után sokszor provokálják, szeretnék, hogy állást foglaljon, ítélkezzen, de Jézus nem harcol, ő nem csatározik a "konkollyal". Ott van a házasságtörő asszony, az öreg Nikodémus, Zakeus és a többiek, és Jézus nem foglalkozik azok vétkeivel, hanem a szeretetét, mint a nap a fényét, jóságosan kiárassza mindenkire. Felviszik egy magas hegyre, le akarják taszítani a szakadékba, és ő nem vitázik, szó nélkül keresztül megy a tömegen. Vagy ott van nagycsütörtök, nagypéntek!

Jézust Heródes elé hurcolják, és ő hallgat, egyszerűen nem harcol a "konkollyal". Természetesen kérdezhetné Heródestől: "Te akarsz engem elítélni, te aki egy részeg tivornyázás közben - csak úgy- lefejeztetted Keresztelő Jánost? Te ítélsz az erkölcs, az igazság nevében?" Nem kérdezi se ezt se mást, szelíden hallgat, majd a kereszten alázattal megszólal: "Bocsásd meg nekik Atyám, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek". Húsvét hajnalán feltámad és nincs számonkérés, ke-rekasztal megbeszélés, történetek kiilemzése, munkaszerződések felbontása, de nincs duzzogó félreülés vagy lihegő bosszú, egyszerűen Jézus nem foglalkozik a "konkollyal", Ő szeret, és jóságosan megéli a maga százszoros ezerszeres áldást adó mindennapjait.

Ha megnézzük Isten szentjeit, az ő életükben is, ugyan ezt látjuk. Szent Ferenc nem mást akar jobbra tenni, hanem önmagát akarja Isten szeretetében, jóságában megszentelni. Ő akar jó földbe hullott búzaszem lenni, ötvenszeres, százszoros termést hozni. Tudja, hogy neki ez a dolga, és nem mások kioktatása, számon ké-rése, elítélése. Csodálom Kalkuttai Teréz anyát, aki körbejár jót cselekedve, be-fogadja a másoktól eldobott gyermekeket, a senkinek nem kellő koldusokat, lep-rásokat, és nem ítélsz a kapzsi, harácsoló, gazdagok fölött. Nem megy neki a korrumpt bürokratikus törvények mögé bújó politikusoknak, nem áll neki tép-kedni a XX század megannyi konkolyát.

Mennyi idő, energia pazarlódik el fölösleges zsummogással, civakodással, haragos duzzogással? Naponta hány órát pazarolunk arra, hogy mások életében a hibá-akat, botlásokat, bűnöket meglássuk, le vadásszuk, kibeszéljük? Milyen sok értékes "búzaszem teremhetne" életünkben, ha nem a körülöttünk lévő "konkolyok" és "konkolykák" kiráncigálásával töltenénk az időnket?

Drága Mennyei Atyánk, nagy nagy alázattal kérlek, hogy adj nekünk erőt, hogy arra összepontosítsunk aminek elvégzését ránk bíztad! Segíts, hogy minden időnket, energiánkat arra fordítsuk, hogy a magunk dolgát jó végre vigyük. Add, hogy megértsem, hogy sokkal jobb, ha még botladozva is, de a magunk dolgát végezzük, mint ha más dolgába belekontárkodunk. Alázattal kérlek, hogy nagy-lelkűen el tudjam viselni a "konkolyt" mások életében, és a magam életében megteremjem a százszoros termést, a Te dicsőségedre, drága népem javára.

Kisebb testvéri szeretettel, Csaba t.

Déva, 2011. július 19.

A Szeretet és a bűn különbsége

A bűn becserkész, a SZERETET befogad.

A bűn bekebelez, a SZERETET magába foglal.

A bűn megköt, a SZERETET megtart.

A bűn száz annyit ígér, a SZERETET száz annyit ad.

A bűn elveszi az önismeretet, felmagasztal és magasba emel: csakhogy letaszíthasson.

A SZERETET helyes önismeretre tanít, kiábrándít hamis „önmagadból” és összetör: csakhogy felemelhessen.

A bűn hájjal keneget, hogy megrontson, a SZERETET kíméletlenül szemedbe mondja az igazságot, hogy megtisztítson.

A bűn fröcsköl - a SZERETET szétárad.

A bűn éget és perzsel - a SZERETET sugároz.

A SZERETET egyszerű - a bűn körmönfont.

A SZERETET egyenes - a bűn agyafúrt.

A SZERETET nyíltan beszél - a bűn körülír.

Míg a SZERETET a mélység titkairól beszél, a bűn a felszín közhelyeiről fecserész.

Míg a bűn hazudik, a SZERETET megmondja az igazat.

A bűn kényszerít - a SZERETET készlet.

A bűn csábít - a SZERETET vonz.

A bűn érzéki - a SZERETET érzékeny.

A bűn forral - a SZERETET hevít.

A bűn úz és hajt - a SZERETET lelkesít.

A SZERETET megkeresi a tisztátalant, hogy felemelje, a bűn „felhajtja” magának a tisztátalant, hogy kihasználja és a sárba tapossa.

A SZERETET az embert látja a cédában is, de a bűn csak riherongynak tartja.

A SZERETET megjelöl - a bűn megpecsétel.

A SZERETET társakra lel - de a bűn csak hordákba ver.

A SZERETET kiteljesít - a bűn kiüresít.

A SZERETET segít - a bűn kifogást talál.

A bűn bekerít és magadba zár, a SZERETET kapukat nyit és másokhoz vezet.

A bűn elfecsérli és pazarolja a másét, a SZERETET önmagát osztja szét!

A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt, nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy... 1Kor. 13,4-8

A két testvér

Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, szíinig tel-
tet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek néktek,
amellyel ti mérték. (Lukács 6,38)

Két testvér dolgozott együtt a családi farmon, az egyik nős, családos, a másik
agglegény. A termésen és a hasznon mindig megosztottak, fele-fele arányban.
Egyszer aztán az egyedülálló fivér elgondolkozott: nem igazság, hogy egyformán
osztjuk el a termést meg a nyereség felét. Nekem egymagamnak sokkal keve-
sebb kell.

Így aztán minden éjszaka kilapátolt egy zsákra való gabonát a saját hombárjából,
átlopakodott a két házat elválasztó földdarabon, és a bátyja hombárjába zúdítot-
ta a gabonát.

Eközben a másik így okoskodott: nem igazság, hogy egyformán osztjuk el a ter-
mést meg a nyereséget. Végére is nekem itt a feleségem, a gyermekeim, ők majd
gondoskodnak rólam, ha megöregszem. Az öcsémnek senkije sincs, neki takaré-
koskodnia kell öreg napjaira.

Ezért hát az éj leple alatt mindig átcipelt egy zsáknyi gabonát az öccse magtárá-
ba, és ott kiöntötte.

Éveken át mindketten értetlenül vakargatták a fejüket, mert a gabonájuk nem fo-
gyott az adományoktól. Egy sötét éjjel aztán egymásba botlottak. Lassan világos-
ság gyúlt az agyukban, hogy mi történt. Ledobták a zsákokat, és összeölelkeztek.

;-) A gyerekek arról tanulnak hittanórán, hogyan teremtett Isten mindent,
beleértve az embert is. Jancsit nagyon érdekli a történet, főként az a rész,
amelyik arról szól, hogy Évát Ádám bordájából teremtette az Úr. Pár nappal ké-
sőbb, egy délelőttön anyukája látja, hogy Jancsi még mindig az ágyban fekszik, lát-
szólag betegen.

- Mi a baj, Jancsi?

- Hát... Fáj az oldalam... Azt hiszem, feleségem lesz.

SZENTPÉTERI LEVELEK

Kiadja a Sajószentpéteri Görög Katolikus Egyházközség

Felelős kiadó: Pacsai János parókus

(Elérhetőség: 06-30-9536067, 06-48/708-474)

Sajószentpéter 3770, Vörösmarty út 12.

pacsai.janos@parisat.hu,

www.szentpeter.hu

Szerkesztés és nyomdai előkészítés: dr. Bakonyi Judit

Szerkesztőség emailcíme: szentpeterilevek@gmail.com

Nyomdai munkálatok: Molnár Gábor, RAMKER Bt. (20-480-9723)

Bankszámlaszám: CIB bank 10700086-48385408-51100005